

dien af Ejendommene paa Kystvejen, hvor man har en Del af de kostbareste Lejligheder i Aarhus. Jeg tror ikke, vore Rigmænd vil blive boende der, naar de paa den modsatte Side af den ret smalle Gade faar en Højbane, saaledes at der baade Nat og Dag løber en Mængde Tog forbi deres Vinduer i faa Alens Afstand, og Vinduerne ikke kan lukkes op, uden at Stuerne fyldes med Røg og Stank fra Lokomotiverne. Utvivlsomt vil disse Ejendomme tabe i Værdi, og jeg tvivler heller ikke paa, at Ejerne til sin Tid vil komme med Erstatningskrav til Staten. Det er imidlertid ikke min Sag at varetage deres Interesser, jeg peger kun paa, at der vil komme saadanne Ulemper.

Hvad jeg derimod vil fremhæve, er, at der efter min Mening kan tilkomme Aarhus Kommune nogen Erstatning for de store Ulemper, som Højbanen paafører dens Havn. Jeg tænker her ikke saa meget paa en Erstatning i Penge som paa en Erstatning gennem stor Imødekommenhed og Velvillie fra Statens Side, naar Spørgsmaalet om en Ordning af Aarhus Personbanegaard kommer til at foreligge. Den højtærede Minister var en Smule inde paa denne Sag i Formiddags. Jeg maa maaske ogsaa pege paa, at der for Tiden foreligger et Forslag til Ordning af Aarhus Personbanegaard, som er udarbejdet af Ingeniør Bech med Bistand af Stadsingeniør Jørgensen i Aarhus. Det har faaet Byraadets Billigelse, er forelagt for Ministeren for offentlige Arbejder og for Generaldirektoratet for Statsbanerne, og alle Vegne føler man sig overordentlig tiltalt af Forslaget. Det er ogsaa blevet tilstillet Jernbaneudvalget, men dette har paa Grund af manglende Tid ikke behandlet det. Jeg har dog den Overbevisning, at en Del af, ja, maaske alle Udvalgets Medlemmer føler sig særdeles tiltalt af Forslaget. Jeg ved i alt Fald, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) og Udvalgets Formand, det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), føler sig tiltalt deraf, og de vilde sikkert have sat det ind i Lovforslaget, hvis der havde været Tid dertil. Det nævnte Forslag gaar i al Korthed ud paa at hæve Terrainet foran den nuværende Personbanegaard og de tilstødende Gader op til Bruunsbro. Indgangen til den nye Banegaard bliver, hvor den nuværende Personbanegaards 1ste Sal er, derfra fører Trapper ned til Perronerne, og Kontorlokaler og andre Lokaler bygges udover Spo-

rene. Dette er en fuldt moderne Form for en Banegaard og en Form, som benyttes mange Steder i Udlandet. Jeg gør kun opmærksom paa, at denne Plan foreligger, thi det er paa dette Punkt, der efter min Mening kunde gives Erstatning til Aarhus Kommune. Planen er ret kostbar at gennemføre og kan kun gennemføres ved nøje Samarbejde mellem Stat og Kommune og ved stor Imødekommenhed fra Statens Side. Jeg har ikke villet stille Ændringsforslag med Hensyn til denne Banegaard, fordi jeg ved, at det er et almindeligt Ønske, at Jernbanelovforslaget gennemføres i denne Samling, men jeg vil tillade mig, hvis jeg kan, at bestyrke den højtærede Minister i det Forsæt, han synes at have: at sætte Forslaget om Personbanegaarden efter det Bech'ske Projekt ind paa Lovforslaget, naar han fremsætter det i Landstinget. Jeg vil da henstille til det kommende Jernbaneudvalg i Landstinget at tage villigt paa denne Plan, saaledes at der, naar Lovforslaget atter kommer til os, forhaabentlig i næste Samling, ogsaa deri maa findes et Forslag om Ordningen af Aarhus Personbanegaard i Overensstemmelse med Bechs Plan. Skulde det lykkes at gennemføre den, tror jeg, man vil sætte en smuk Slutsten paa de mange og lange Forhandlinger, der gennem Aarene har været førte om Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus.

Slebsager: Jeg skal ikke forlænge denne Debat meget, saa meget mindre den højtærede Minister har fremført adskiltigt af det, jeg havde tænkt at sige angaaende det af to ærede Medlemmer stillede Forslag om at begrænse Loven til alene at være en Ekspropriationslov. Jeg kan ganske slutte mig til de Betragtninger, som i saa Henseende blev fremført af den højtærede Minister. Jeg tror, at det at begrænse Loven til at være en Ekspropriationslov alene saa langtfra vil fremme de Anlæg, der her er Tale om, at man tværtimod ved paa denne Maade at dele det hele i to Tempi, vil sinke dem adskiltigt, og jeg synes, at man derved slet ikke naar det, som for de ærede Medlemmer i Virkeligheden er Hovedmotivet til at ændre Lovforslaget til en Ekspropriationslov alene, nemlig hurtigere og bedre at finde Udveje til at afhjælpe den Arbejdsløshed, som muligvis vil indtræde i de kommende Aar. Jeg ser nemlig ikke saaledes paa Sagen, at ved en Ekspropriationslov skulde Ministeren være bemyndiget ikke alene til at